

ME-SA / BOD.Y / Renan Martins:

Let Me Die In My Footsteps

Součástí výběru Aerowaves Twenty 16

Premiéra: 24.9. 2015
Studio ALTA, Praha

Teaser:

<https://vimeo.com/129783988>

Celý záznam:

<https://vimeo.com/129409892>

Heslo: Zilina

• KONTAKT:

Karolína Hejnová/karolina.hejnova@gmail.com / + 420 731 519 670

Bram Smeyers/bram@seventyseven.be / + 32 477 66 15 26

www.me-sa.cz, www.dancewatch.cz, www.seventyseven.be

• ANOTACE a KREDITY

V inscenaci *Let Me Die in My Footsteps* se čtveřice tanečníků ocitá v krizi, která je výchozím bodem rozporuplné cesty konfliktu a rozřešení. Jemně nostalgická, naživo vytvářená zvuková krajina Gašpera Piana ostře kontrastuje s vysilující živelností tanečníků. Ve svém nejnovějším projektu se Renan Martins de Oliveira snaží vytvořit čistě taneční představení, v němž pohybový slovník vzniká z nutnosti dotýkat se a být spolu.

Choreografie: Renan Martins de Oliveira

Tvorba a tanec: Martina Hajdyla Lacová, Soňa Ferienčíková, Karolína Hejnová a Benjamin Pohlig

Hudba živě: Gasper Piano

Světelný design: Ints Plavnieks

Alternace: Helena Araujo

Kostýmy: Victor Perez Armero

Produkce: ME-SA, danceWATCH, BOD.Y a Seventysevenvzw

Koprodukce: Studio ALTA a Stanica Žilina

Zapodpory: Magistrát hlavního města Prahy, Ministerstvo kultury ČR, Ministerstvo kultury SR, Nadace Život umělce

Délka: 50 min

Představení vzniklo jako součástí rezidenčního programu Studia ALTA

• TVŮRCI

ME-SA

Skupina ME-SA vznikla v roce 2008. Funguje jako otevřená platforma, která kombinuje autorské projekty se zvaním hostujících choreografů jak z československé, tak mezinárodní taneční scény. V roce 2013 se ME-SA poprvé dostala na seznam tzv. "Priority Companies" sítě Aerowaves, a to díky projektu *Much More Than Nothing* choreografického dua Peter Šavel / Stano Dobák. Soubor třikrát získal nominaci na "Taneční inscenaci roku". V roce 2015 získala Martina Hajdyla Lacová, jedna ze zakladatelek ME-SY, ocenění "Tanečnice roku" za svůj výkon v představení *SuperNaturals*, dalším projektu souboru, který je na prestižním seznamu Aerowaves, tentokrát pro rok 2015. ME-SA pravidelně uvádí své projekty na významných festivalech, např. *Spring Forward*, *TANEC PRAHA*, Česká taneční platforma, *APAP/NYC ad.*

Renan Martins de Oliveira

Začal svá taneční studia v Rio de Janeiru na Deborah Colker Movement Center, odkud pak pokračoval díky stipendiu na salcburský SEAD a dále na P.A.R.T.S., kde studoval v letech 2010 – 2013. Doposud vytvořil 5 autorských projektů, které uvedl na festivalech

v Brazílii, Rakousku, Německu, Holandsku, Portugalsku, Rusku a samozřejmě v Belgii, kde působí nejvíce. V současné době působí jako tanečník v projektu Re:ZeitungAnny Teresy de Keersmaekera je členem souboru Meg Stuart/Damaged Goods Company.

Gašper Piano

Slovenský skladatel, hudební a sound/video artist. Byl oceněný Ministerstvem kultury jako nadějný umělec. Od roku 2008 působí jako nezávislý skladatel a hudebník v oblasti performativních umění (divadlo, tanec, performance), vizuálních umění (multimediální projekty, instalace, film, dokumentární film, video, televize) a tvoří pro akustické, experimentální a elektronické hudební skupiny. Jeho práce byly prezentované na festivalech, výstavách a představeních doma i v zahraničí.

• RECENZE

Choreografia sa nečlení na sóla, duety alebo triá – tí štyria sa celý čas držia pokope a vzájomným tlakom poháňajú, nadvíhujú, stláčajú a posúvajú po priestore. Tento koncept trvá dosť dlho na to, aby sa divák prestal v duchu zaoberať jeho zmyslom a ako s ním súvisí ten mrazivý názov inak Dylanovej pesničky. Dost' dlho na to, aby sa napojil na túto zvláštnu štvoricu a ďalej sa už len vrazil s nimi a počúval, ako hovoria telom, čo sa inak povedať nedá. Keď sa konečne zastavia, vezme to do rúk s gitarou a samplerom na javisku rozložený Gasper Piano a celá tá pohybová energia sa pretaví do hudobnej. Potom sa tanečníci vrátia, aby koncentrovaný stisk, ktorým nás držali v hrsti, uvoľnili a vystrelili do extázy. Človek má pocit, že stačí pohnúť rukou a javisko sa rozvlní. Keby sa veci dali meniť tak ľahko.

Katarína Zagorski, Denník

Tanec nabýva na energičnosti, keď sa jevišťa stáva priestorom setkávání a střetání, z tanečníků se rodí individuality. Pohyb už není zadržován, ale expanduje do prostoru, tanečníci klesají na zem, vzpínají se k výskokům, nárazům těl ve vzduchu, začínají na sebe mluvit, ačkoli je agónie elektrické kytary přehlušuje. Pohybují se jako neřízený živel nebo lavina a v tom okamžiku už „s sebou“ berou i diváky, na které jejich energie přechází. Nikdo v tu chvíli nezůstává nezasažen a zřejmá radost z pohybu je nakažlivá.

Lucie Kocourková, Opera Plus